

Mindig együtt

Amir boldog volt, hogy a templomban majd a családjához pecsételik.

Írta: Olivia Kitterman
(Igaz történet alapján)

Ez a történet Olaszországban játszódott.

Amir Anya kezét fogta, miközben végigsétáltak Róma repterén. Az imént szállt le a gépük. Görögországból repültek idáig, hogy a templomban egybepecsételjék a családjukat. A nővére még sokkal messzebből utazott oda, hogy hozzájuk pecsételhessék.

„Hol van Nagyi?” – kérdezte Amir, és körülnézett. Egy kicsit lábujjhegyre emelkedett. Annyira izgatott volt!

„Mindjárt előkerül!” – nyugtatta Anyu.

„Nagyi” valójában nem Amir nagymamája volt, de ő szívesen gondolt így rá. Olyan volt ő, mint egy misszionárius angyal. Segített a családjának megismerni az evangéliumot. Most pedig segített nekik első alkalommal elmenni a templomba.

„Ott van! – kiáltotta Amir. – Szia, Nagyi!”

Amir hevesen integetett. Bush nővér széles mosollyal integetett vissza. Odasétált hozzájuk, és megölelte Amirt. „Készen állsz?”

„Naná!” – felelte Amir.

Bush nővér hívott egy taxit, hogy elvigye őket a templomba. Amir bemászott a nővére mellé. A taxi

hamarosan befordult egy sarkon, és Amir megpillantotta a templomot. Olyan hatalmas és csodálatos volt.

„Szébb, mint a képeken!” – lelkesedett Amir.

Amir és a családja körbejárták a templom kertjét, és készítettek néhány fényképet. Olyan régóta álmodoztak már erről a napról!

Amikor eljött az idő, hogy bemenjenek, Amir úgy érezte, mintha a mennyországba sétált volna be. Bent minden tiszta és ragyogó volt. A templomszolgák nagyon kedvesek voltak. Amir úgy érezte, mintha Mennyei Atya őrködné felette. Biztonságban érezte magát.

Amir várt, amíg a szülei és a nővére a templom egy másik részébe ment. Két kedves templomszolga várt vele, akik adtak neki egy fehér ruhát, hogy öltözzön át. Megnéztek vele egy rövidfilmet Jézus Krisztusról. Békességet érzett.

Amikor eljött az idő, a templomszolgák felvezették az emeletre. Amir megkereste Jézust a festményeken. Boldoggá tette a tudat, hogy Isten házában van.

A szoba, ahová beléptek, gyönyörű volt. A mennyezetről egy hatalmas, ragyogó csillár lógott. Két nagy

tükör volt elhelyezve az egymással szemközi falakon. A családja már ott várta.

Anya és Apa letérdeltek egy puha anyaggal fedett oltárnál, és megfogták egymás kezét. Egy templomszolga megkérte Amirt és a nővérét, hogy ők is térdeljenek le velük az oltárnál. Úgy érezték, mintha hosszú távollét után lennének végre ismét együtt.

Örömkönnyekek gördültek le Amir arcán.

A családján is látszott, milyen boldogok. Tudta, hogy a meleg érzés, melyet érez, a Szentlélek. Örült, hogy mindannyian együtt lehetnek ott.

Amikor eljött az idő, hogy hazautazzanak Görögországba, Amir búcsúzóul megölelte a nővérét. Szomorú volt, hogy el kellett menniük. De tudta, hogy a templomnak köszönhetően egy nap majd mindig együtt lehetnek. ●

Templomlátogatás

A templom egy szent hely, ahol többet tudhatunk meg Mennyei Atyáról. Ahhoz, hogy belépj, szükséged van egy **templomi ajánlásnak** nevezett különleges papírra. Abban az évben, amikor betöltöd a 12. életévedet, találkozhatasz a püspököddel vagy gyülekezeti elnököddel, hogy ajánlást kérj templomi keresztelesek elvégzéséhez. Ha azért mész a templomba, hogy a családodhoz pecsételjenek, akkor különleges belépőt kapsz erre az alkalomra.

